

Salovey i Rodin(1985;prema Kardum,1992) nadalje smatraju kako raspoloženja, u odnosu na emocije, mogu biti izazvana i znatno širim rasponom kognicija, objekata i događaja, a različita raspoloženja ne moraju nužno biti praćena i različitim fiziološkim promjenama. Raspoloženja tako er potiču i znatno širi raspon afektivnih i kognitivnih reakcija na različite događaje, za razliku od emocija, koje dovode do relativno ograičenog seta reakcija(Morris,1989;Morris i Volanth,1985;svi prema Kardum,1992).

1

2

Prema Salovey i Rodin(1985; prema Kardum,1992), postojeći postupci za laboratorijsku indukciju mogu se razlikovati po tome imaju li za posljedicu indukciju raspoloženja ili indukciju emocija. Osnova takvog razlikovanja po njima je stupanj samouključenja ispitanika u induktivnu proceduru, te stoga smatraju da : • postupci koji dovode do veće usmjerenost pažnje na samog sebe, te do vidljivih imaginacija prethodnog ili potencijalnog emoc.iskustva, imaju za posljedicu indukciju emocija u užem smislu, sa diferencijalnim uzorcima doživljajnih, fizioloških, facijalno ekspresivnih i kognitivnih aktivnosti - ti postupci su hipnoza, igranje uloga, enaktivno emocionalno iskustvo te uspjeh i neuspjeh konzistentan sa self-konceptom • postupci koji ne dovode do visokog samouključenja ispitanika induciraju raspoloženja – ti postupci su Veltenov postupak, film, uspjeh i neuspjeh nekonzistentan sa self-konceptom te opće uzbu enje.

KATEGORIZACIJA I OPIS PROCEDURA ZA INDUKCIJU EMOCIONALNIH STANJA : Hesse i sur.(1994) dijele procedure za indukciju emocionalnih stanja u 5 kategorija, rukovodeći se pri tome podražajima koji se koriste za indukciju te davanjem konkretne upute kao kriterijima podjele. 1. Metode utemeljene na slobodnom mentalnom generiranju emocionalnih stanja U ovoj grupi navode metode u kojima ispitanici mentalno generiraju podražaje te navode metodu hipnoze i metodu imaginacije. Indukcija hipnozom Postupak indukcije hipnozom je takav da se selekcijom ispitanika odabere 15% ispitanika koji su najosjetljiviji na hipnozu. Prvi dio indukcije, koji traje 10-15 minuta, sastoji se u tome da se ispitanika dovodi u stanje hipnotičke sugestibilnosti. Kada se to postigne od ispitanika se traži da izazove specifično raspoloženje (depresiju ili radost) putem dosjećanja i oživljavanja osobnog iskustva u kojem je doživljeno emocionalno stanje koje se nastoji inducirati. Zadatak ispitanika je signalizacija svakog prisustva vidljivih imaginacija, nakon čega dobije instrukciju da specifičan sadržaj imaginacije zaboravi te

3

da se usmjeri samo na intenziviranje postojećeg emocionalnog stanja. Postupak se ponavlja svakih 5 minuta, sve dok ispitanik ne postane potpuno obuzet induciranim emocionalnim stanjem(Kardum,1992). Rezultati upućuju na visoku efikasnost postupka, što se manifestira u opažanjima eksperimentatora, izvještajima ispitanika, procjenama na upitnicima raspoloženja i eksperimentalnim rezultatima. No uz ovaj postupak se vežu i neke poteškoće. Blaney (1986;prema Kardum,1992) tako navodi da postoji mogućnost da je raspoloženje tokom hipnoze kvalitativno drugačije od raspoloženja u nehipnotičkom stanju, što onemogućava generalizaciju rezultata, dok Bowrer(1981;prema Kardum,1992) napominje kako ispitanike čini vrlo mali broj visoko sugestibilnih ljudi za koje je teško pretpostaviti da po drugim karakteristikama predstavljaju slučajan uzorak iz populacije, a oni tako er mogu biti povećano osjetljivi na zahtjeve eksperimentatora, što dodatno komplicira interpretaciju rezultata. Indukcija imaginacijom (autobiografsko dosjećanje)

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com